

הַפְּנֵסָאֵד

מנשֶׁר שְׁבוּעִי מִבֵּית
"פָּנָסָאֵד צָעִירִים"

גָּלוּן ט'

שְׂלֹחַן שְׁבָת

בָּאוּ, אַתֶּם מֻזְמְנִים
אֲצִלָּנוּ - מִהְלָמוֹדִים נָהָנִים

בפֶּרְשָׁת הַשְׁבָּעוֹ מִבְּטִיחָה לְנוּ הַתּוֹרָה שֶׁכֶר עַל הַמְּצֹוֹת כְּשַׁהַדְגָּשָׁה הִיא עַל הַרוּחַ הַגְּשָׁמִי שִׁיגָּרָם לְאָדָם. קָצַת לֹא מוּבָּן מִדּוֹעַ הַדְגָּשָׁה עַל הַמְּצֹוֹת הִיא דּוֹקָא בְּגַשְׁמִוֹת, מִפְּשָׁש בָּמוֹ שֶׁלֹּא מוּבָּנים הַתְּאוֹרִים הַמִּפְּרֹטִים שֶׁל שְׁפָעַ הַגְּשָׁמִוֹת שִׁיהְיָה בְּגַאֲלָה. רֹצִים לְדֹעַת אֶת הַסּוּבָה? וְאִיר זֶה קָטוּרָה לְבִיסְלִי שֶׁל מוֹשֶׁקְיָה? הַתְּשׁוּבּוֹת אֲצִלָּנוּ בְּשְׁלֹחַן הַשְׁבָּת...

מַעֲדָנִים כְּעִפּוֹ!

"מִפְּשָׁש" מַעֲדָנִים מַצְוִיִּים כְּעִפּוֹ", חִיכְתִּי בְּקוֹל. "כְּמוֹ שִׁיחָה
בִּיכּוֹת הַפְּשִׁיחָה". נָג, יְשָׁרָאַלִיק", פָּנָה אַלִּי אָבָּא, "אָוְלִי תּוּכָל
לְסֶפֶר לְכָלָם עַל מָה אַתָּה מַדְבָּר?".

שִׁיחָה תַּיְלָה שָׁאָבָּא שָׁאל אֶת הַשְּׁאָלָה, כִּי יִדְעָתִי אֶת הַתְּשׁוּבָה:
לְעַתִּיד לְבּוֹא, חַזְל מַתָּאָרִים, שְׁהָאָרֶץ עַתִּידָה לְהֹזְכִּיאָ כָּל מִינִי
מְגַדְנּוֹת".

בְּכוֹן מְאֹוד, שִׁפח אֶתְיִ אָבָּא וְהַמְּשִׁיחָה: "לְכָאָרָה, הַתְּאוֹרָה הָזָה
שֶׁל יִמוֹת הַפְּשִׁיחָה נָרְאָה קָצַת לֹא מוּבָן. מִדּוֹעַ בְּזַמָּן הַגַּאֲלָה,
כִּאֵשֶׁר תָּהִיה הַתְּגִלּוֹת אֱלִיקִית נָעַלְהָ כֹּה, יִשְׁחַבּוֹת לְתַנְאָים
הַגְּשָׁמִים גָּנוֹחִים וְעַד שְׁחוֹל מְרַחִיבִים לְתַאֲרָ אֶתְמָם לְפֶרֶטִים".

"אָרְךָהָמָת הִיא שְׁדוֹקָא הַשְּׁפָעַ הַגְּשָׁמִי מִבְּטִיא אֶת מַעְלַת הַתּוֹרָה
וּהַמְּצֹוֹת. הַתּוֹרָה הִיא מְרַכְזָוּ שֶׁל הָעוֹלָם. דּוֹקָא בְּזַמָּן הַגַּאֲלָה
שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַאֲלֹקּוֹת בְּעוֹלָם יִכְלֶן לְבּוֹא שְׁפָעַ גְּשָׁמִי גָּדוֹל כָּל
כֹּה".

"מִפְּשָׁש כְּמוֹ שְׁכָאַשְׁר בָּן אַקְם מְרַגְּנִישׁ שְׁמָחָה גָּדוֹלָה בְּלָבָו - כָּל
הַגּוֹף מִתְּעֹזֵר בְּחִיּוֹת מְחַדְשָׁת, כְּפָאַשְׁר עַקְרָבָה הָעוֹלָם - הַתּוֹרָה,
יְהִיא בְּגָלִי גָּדוֹל - גַּם הַגְּשָׁמִיּוֹת תְּהִיא בְּשְׁפָעַ רַב".

"גַּם הַיּוֹם, בָּזַמָּן הַגְּלֹות, כִּאֵשֶׁר אַקְם הַוּלָק בְּדַרְךָ הַתּוֹרָה וּהַמְּצֹוֹת
הַוָּא רֹואָה בְּרַכָּה בְּמַעַשָּׂיו. אָךְ רַק לְעַתִּיד לְבּוֹא, כִּאֵשֶׁר הַתּוֹרָה
תְּהִיא בְּשְׁלִמּוֹת כַּחַ, יְהִיא שְׁפָעַ גְּשָׁמִי מְפַלָּא כֹּה, שְׁהַמְּעֻדְנִים
יְהִיא מַצְוִיִּים כְּעִפּוֹ".

(מַעֲבָד עַל פִּי לְקוֹטִי שִׁיחָות חָלָק ל'ז עַמּוֹד 79)

"שְׁבָת שְׁלֹחַן לְחִמְשָׁה בְּמִגְנִינה הַמִּכְרָתָה.
בְּכָל פָּעָם שְׁהָיָה קְמַלְקָת לְנוּ האַחֲים בְּבֵית אֶת הַמְּטִיפִּים שְׁאָמָא
קוֹנָה לְכָבּוד שְׁבָת הִיא שְׁרָה אֶת הַשִּׁיר הַזֶּה שְׁשָׁרִים בְּגַן שְׁלָה
בְּקֶבֶל שְׁבָת" שְׁנַעֲרָכֶת שֶׁם בְּיוֹם שְׁשִׁי.

אִם נְדִיקָה, הַפָּעָם לֹא הִיְתָה זוֹ חָלָקה, פִּינְוּ שְׁהִיחִידָה שְׁזַכְתָּה
לְקַבֵּל דִּבְרָה מִזְדָּחָה שֶׁל מַוְשָׁקִי הִיא הַזָּהָר חַי - הַתְּינַוקָת הַקְּטָנָה
שְׁלָנָג. אֶת הַשְּׁקִית הַקְּטָנָה הַזָּהָר שֶׁל הַבִּיסְלִי שְׁמָרָה מַוְשָׁקִי בְּמַגְנִירה
בְּפֶטְבָּח עוֹד בְּיוֹם חַמִּישִׁי כְּשֶׁפֶתְבָּתָה הַגִּיעָה לְבָקָר אָוֹתָנוּ. "אַנְיִי
שׁוּמָרָת אֶת זה לְכָבּוד שְׁבָת קְדָשִׁי", הִיא הַכְּרִיזָה מִיד כְּשֶׁקְבָּלָה
אֶת הַשְּׁקִית, וּעְמָקָה בְּחַלְלָתָה.

עַכְשָׁו, בְּעַצְמָה שֶׁל סְעֻדָּת שְׁבָת, בְּחִרָה מַוְשָׁקִי לְפִתְוח אֶת
הַחֲטִיף. אַחֲרֵי שְׁקָבָלָה רְשָׁוֹת מַאֲמָא הִיא מַהְרָה לְהַבִּיא אֶת
שְׁקִית הַבִּיסְלִי לְשְׁלֹחַן שְׁבָטְלָוּן וְכַבְּדָה אֶת חַנִּי בְּזַכְוֹת לְפִתְוח
אֶת הַשְּׁקִית וּלְכָבֵד אֶת כָּלָם.

חַנִּי הַתְּינַוקָת כְּמוֹן לֹא הַצְלִיחָה לְפִתְוח אֶת הַשְּׁקִית, וְאַחֲרֵי
כִּפְמָה נְסִיּוֹת שֶׁלֹּא צָלָחוּ הַתִּיאָשָׁה מַוְשָׁקִי מַהְנִסְיוֹנוֹת לְתַת לְחַנִּי
לְפִתְוח כְּמוֹן גָּדוֹלָה", לְקַחַה אֶת הַשְּׁקִית לִזְדָּה וּמַשְּׁכָה בְּכָל
הַכְּחָבָשִׁי הַקְּצָוֹת.

כִּנְרָאָה שְׁהָיָה הַשְּׁקִיעָה בְּמַאֲמִץ הַזֶּה לְפִתְוח אֶת הַשְּׁקִית קָצַת
יוּתָר מִדי כַּח, כִּי מַעֲצָמָת הַמְּשִׁיכָה הַגְּשָׁמִיָּה הַתְּעוֹפָפָו חַתִּיכּוֹת הַבִּיסְלִי
שְׁבָשְׁקִית וְהַתְּפִזּוֹר עַל רַצְפַּת הַחְדָּר.

"לֹא נָורָא", נַחַם לוֹי טֻוב הַלְּבָב אֶת מַוְשָׁקִי, "הַרְצָפה נִקְיָה כֹּל כֹּה
רַק בְּעַרְבָּה שְׁבָת שְׁטָפוֹ אֶתְהָה". וּכְבָר הַזְּדָרוֹן לְרוֹצֵחַ לְפֶטְבָּח לְהַבִּיא
מַכְלִי פָּלָסְטִיק קָטָן וּלְקַטָּט אַלְיוּ בְּשַׁקְדָּנוֹת אֶת חַתִּיכּוֹת הַבִּיסְלִי
מַרְחַבְיִי הַסְּלֹוּן.

העולם נכבש...

איזה? הרבי הורה:
על ייד' לממוד התורה!

פנסי פמקור האור

החיל מיכל'ה מרוזוב שהגיע לבקרו בבית חינו לקרהת הכנסתו
בעל המצוות נצפה על ידי כתב המערכת בلمוד עם אחד
מדרכי הנסאים.

למודתם בחברותא? שלחו תМОנות לפדרו זה לכבודת המערכת, בדיסק או בדאר
האלקטוריוני. נא לציין את שמות תלמידים זאת מקום הקומות.

הזראות ועדפוניים
לחייל צבאות ה'
מפענקדת הנסאים

בפקודה!

חיל צבאות?!

מערכת הנסאים עטלה רפואת בשבועות
האחרונים להכין לכם הפקעה מיחדתו: ידא
של הארווע במiquid לפתיחת המבצע באורך
מלאי. בקרוב יחלק השי לכל אחד מהחוי
צבאות ה' המסתתפים בתוכנית.

שיםו לבו הנסיבות היא כבר "נשפת מברכים"
של חזש סיון. נותר לנו עוד חזש אחד בלבד
לשיזם המבצע. הפרסים וההגרלות מחייבים
לנו מפש מעבר לפנה, זה הזמן להשקי
עוד ועוד בנצח הזמן לשנון חמוץ הלמורים
שבחזירות שוב ושוב ושוב.

המשיכו להתקידי
מתקנת הנסאים

נאום נאכלת

האור מציתים
החשך מנירים

הצלחה ותזכונה | פרק רביעי

"אתם מבינים, קינגדערלאר?", סכם ר' זעליג את ההלכה האחרונה
תוך שהוא סגור את ספר 'אהבה ברקמ"ם בטפיה עדינה", מוקומות
שאינם קבועים לתפלה באפן תמידי אינם מקדשים ודיני בית
הכנסת אינם חלים עליהם".

שנים עשר הילדים שבסביבה השלחן סגורו אף הם את ספרי ברקמ"ם
וונגשו יצאת מבית הכנסת. שלושת בני החבורה החליפו ביניהם
מקבטים נרגשים בשעה שנפרדו לשולם מפל משתחתי השער.
לפניהם עד מלאכה קצרה של החזורת ספרי הרקמ"ם לארון המיד,
אך נתן בהחלטת לומר שהמשימה הראשונה שלהם התחילה ברגל
ימין.

"המודעות הצבעוניות שטלינו ב'חידר' ובשכינה פועלו את فعلתו",
סכם אליל עצמוני. "עוד תשעה ילדים מלבדנו הגיעו היום להשתתף
בשיעור בפרק אחד שלם ברקמ"ם היומי אחרי תפלה ערבית, וברור
ה' השעור עבר בהצלחה מרביה".

"ר' זעליג, ישר כח! נגש דוד להזdot לחסיד הישיש על המאץ
למסור את השער. "האחת שאפלו אונחנו לא האמננו שכל כך הרבה
ילדים יגעו לשער", ספר, "אבל כנראה שכשראו את השם שלהם
על המודעה זה גרם לרצות להשתתף...".

"מה פתאום?", בטל ר' זעליג בהנוף יד את דבריו השבח שהרעפו על
ראשו. "זה הכח של התקונה של הרב שביבה להצלחה הגדולה.
ברוך ה' אפשר לראות שהחסדים של הדור השבוי מקשרים
לנשיה הדור".

"ר' זעליג", פנה גם יוסי להשתתף בשיחה, "אם אתם חולכים עכשו
הביתה נוכל אולי ללוות אתכם. כבר קצת חשור בחוץ ותמיד עדיף
ללכת בקבוצה גודלה".

ר' זעליג הסכים בחווק להצעה. נזכר היה שהוא יוזע למה רוצחים
הילדים להצטרף אליו להליכה הביתה: דבר מפרש הוא שכל זמן
בחברתו של ר' זעליג, אפלו קוצר, הוא מתקדם בטוח לשמיית טפורים
מרתקים על שנות הבראשית ב-770 שבני יורק - ליבאוויטש
שבליגוואויטש.

כך ייאו מבית הכנסת בערפו של יום שני חבורה מיוחדת של
שלשה נסאים צעירים שמקיפים חסיד שיש צחורי-זקן, שותים
בצמא את דבריו.

הספרים אכן היו מרתקיים, ורק כשהגינו מפש לפנת הרחוב בו הוא
מתגורר הבחינו כלם - שלושת הנסאים שננו ור' זעליג, בקומה
שהתרחשה מפש לנגד עיניהם...
הקשר יבוא...

ויצא לאור על ידי מערכת נסאים צעירים שעל ידי ארגון הנסאים

תד. 747 כפר ח'ב"ד | Panasaim.Alon@gmail.com